

Utdrefne bägge samman, Är wi,
hwarert skal wi bo? Hwarert hån
skal wi oss wända? I mörkret
wandrom wi, Ach! ach, we oss e-
lända, Det går oss jammerlig.

2.

We oss at wi så illa, Brutom
emot vår Gud, Och öfwerträdt
Hans wilja, Samt fränkade hans
Bud; Arbete, sorg och sweda,
För lust, wi hafwom fått, Allt
detta oss nu skedde, För våra
syndabrott.

3.

Får wäl vår Boning sköna, Du
deijelig Paradis, Med Trån och
Orter gröna, Hwarert på sit sätt
och wijs; Ja, Djur och Foglar
alla, Med alt hwad i dig är, Wi
wil dig Gud befalla Dig
njuta wi ej mer.

Ewänne

Slage- ss i för,

Om

Adams och Ewe Syndafall.

Den Första:

Ach! ångslan och stor smärta 2c.

Melodie: Rätt hjertelig jag längtar 2c.

Den Andra:

Från all vår lust och gamman 2c.

Föreställandes Adams och Ewe flagan,
då de utur Paradis drefne bleswo.

Sjunges under föregående Tön.

Tryckt i Gefle 1765, och å nno uplagd hos
WENNERBERG & NORDSTRÖM.

Ewa.

Nu! ångslan och stor smär-
ta, Nu trycker hårdt min
Själ, Snart söndergår
mit hjerta, Jag är nu
hel ofäll, Guds Bud hafwer jag
brutit Mig sjelf til största nöd,
Från Gud mig uteslutit, Och
stört i ewig död.

2. För glädje sorg har fångit,
För ro största oro, Ja, ormsens
råd begångit, Ja, wilst min G U D
otro, Hwarför hans grymma wre-
de Den nu omfattar mig, Be
mig den stund det skedde, Nu
är jag åländig.

3. Min man den jag wardt ta-
gen Ut af hans sidoben, Ar och
af mig bedragen, Mig och sig,
til stor mehn, Att han med sorg må
awida, Öfwer mig flaga må
Den som togs af min sida, Kom
mig den sorg uppå.

Adam

Adam.

4. Ach! Ewa arma qwinna
Hwad har du gjort mot mig?
Den Äple-bit iag finner, Mig
gnaga bitterlig; Döden är oß nu
mäktig, Efter Guds ega Ord,
Vår skapning skön och präktig,
Är nu omvänd til jord.

5. Nu stå wi bägge nakna Och
illa se wi ut, Kläder wi mände sakna,
Och har dock ingen klut, Gif hit
de bladen och grenar, Ät wi oß
skola må, Och ögonen förmena,
Vår blygsel skåda på.

6. O! Ewa hör nu HErran,
Han ropar efter mig Jag får nu
löpa fierran, Du får och gömma
dig. Dock hwar wi hän må skri-
da, Finner han oß igen, Derför-
re låt oß bida, Hwad wi skal få
för mehn.

Hen-

HErrans Tal til Adam.

7. Adam du hafwer syndat Och
öfwerträdt min Bod, Säg ho
har dig tillskyndat: Min Lag at gå
emot, Nu skal du döden lida För
din stora otro, Ja, uti alla ti-
der I uselhet få bo.

8. Ach! HErre god och milde,
Den qwinna du mig gaf, Be-
drog mig med stor smilde, Den
frukt at äta af, Som du förbu-
dit hade, Hwarför jag qwida må,
Men tee mig dock din nåde, Låt
mig den af dig få.

Til Ewa.

9. Ewa ho har dig dragit, I
från min Bud och Lag? Och uti
Synden jagat, Jag har ju sagt
den dag: Du af den frukten ä-
ter Som jag förbudit har, Skal
döden dig omfråta, Hwi tog du
dig ej wahr?

10. Den ormen grym och leder,
Han mig därtill bedrog, Att
jag dig gjorde wreder I det jag
Aplet tog, Af hans mun mig til
awida Och så där utaf åt, En
får jag döden lida, Mig sielf
til sorg och gråt.

11. Gud blef på ormen wre-
der, Och sade desse Ord: Du
stygge orm och leder, Kråka skal
du på jord, På din Bux skal du
gånga Förbannat skal du bli, Stor
we och plågo fånga; Til alla
ewig tid.

12. Qwinnes Såd den re-
na, Skal stöta dig til grund,
Han skal dig och förmäna, Hela din
kraft och fund; Dit hufwud dig
til awida, Han söndertrampa skal,
Af honom skal du lida Stor
nöd, pina och qual.

13. Til qwinnan sig han wän-
de, Med dessa hårda ord: Du
skalt

skalt i stort elende, lefwa på den-
na jorg: Med sweda skal du fö-
da Och stort bekymmer nå, Dit
bröd med sorg och möda Skal
du och äta få.

14. Aldam han måste höra, Af
Hörran detta tal: Nu skal jag
dig utföra Af denna Frögdedahl,
För ro för glädje och lisa, För
frögd och hjertans lust, Skal du
dig daglig spisa Med sorge-bröd
och must.

15. Går därför edra färde,
Uhr Paradis med hast, I år ej
långre wärde, För eder synd och
last, I denna Lust at blifwa,
En wil jag, sade Han; Ehr uhr
Paradis drifwa, Går nu hwart
hän i fan.

Den Andra:

I.
Så Rån all vår lust och gamman,
Från all vår frögd och ro,
Ut-